

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 68.781/3
van 24 februari 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van artikel 18 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 houdende vaststelling van de normen waaraan een functie 'mobiele urgentiegroep' (MUG) moet voldoen om te worden erkend'

Op 29 januari 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 18 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 houdende vaststelling van de normen waaraan een functie 'mobiele urgentiegroep' (MUG) moet voldoen om te worden erkend’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 16 februari 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 februari 2021.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot het verlengen tot en met 31 december 2024 van de mogelijkheid die bij artikel 18, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 ‘houdende vaststelling van de normen waaraan een functie ‘mobiele urgentiegroep’ (MUG) moet voldoen om te worden erkend’ wordt geboden om de medische permanentie ook door andere artsen dan die vermeld in artikel 6 van dat besluit te laten verzekeren.

RECHTSGROND

2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 29 van het decreet van 20 maart 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. De rubriek “vormvereisten” in de aanhef moet worden aangevuld met een verwijzing naar het verslag van de algemene vergadering van het Rekenhof van 20 januari 2021.

Artikel 2

4. Overeenkomstig artikel 2 ervan heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2021. In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

In hoofde van de betrokken ziekenhuizen en artsen worden alleszins geen verkregen situaties aangetast, aangezien de ontworpen regeling neerkomt op de regularisatie van hetgeen in de feiten gebeurd is sinds 1 januari 2021. In hoofde van de patiënten kan evenmin worden aangenomen dat zij een nadeel zullen hebben ondervonden door de terugwerkende kracht, aangezien de ontworpen regeling er juist toe strekt de permanentie op een adequate wijze te waarborgen door een voldoende snelle behandeling mogelijk te maken, zij het door een andere arts-specialist dan een gespecialiseerde urgentiearts, waar die behandeling anders te lang zou kunnen uitblijven, gelet op het tekort aan gespecialiseerde urgentieartsen. De terugwerkende kracht kan dan ook worden aanvaard.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Wilfried VAN VAERENBERGH